

DE
'GENOEGZAAMHEID'
VAN
De Bijbel

'Genoegzaamheid' is een woord dat wij nu niet direct gebruiken in ons leven van alledag. Toch is het een heel belangrijk begrip om een kernwaarheid van de Bijbel uit te drukken. Het is een term die voortkomt uit de leuze Sola Scriptura: 'Door de Schrift Alleen'. Dit werd vroeger gezegd (en nu nog altijd) om duidelijk te maken dat men alleen door de Bijbel Gods openbaring in handen heeft, en enkel door de Schrift de kennis tot redding kan verkrijgen. Met andere woorden: de hoogste autoriteit in het leven van een christen is de Bijbel en de Bijbel alleen. Dit in tegenstelling tot het evenwaardige gezag die de tradities en de pauselijke ex-cathedra uitspraken in de Rooms-Katholieke kerk krijgen. Daarom dat men destijds daarbij ook altijd de Sufcientia Scripturae beklemtoonde, dus letterlijk die 'genoegzaamheid' van de Schrift. Als de Bijbel het hoogste gezag heeft, dan is die ook compleet, en dus genoeg.

Dit wordt ons duidelijk gemaakt in 2 Tim. 3:16 waar geschreven staat dat: "De Heilige Schriften nuttig zijn om ons toe te rusten tot elk goed werk". Als de Bijbel ons toerust tot elk goed werk, dan is het ook niet nodig dat iemand of iets anders buiten de Bijbel ons komt vertellen hoe wij moeten leven als christenen. De apostel Paulus bedoelt natuurlijk dat de Schrift in zijn geheel genoeg is voor het leven van een gelovige, niet dat elk vers apart genoeg zou zijn. Het is niet de bedoeling dat christenen gaan leven op basis van één passage of één vers, maar op basis van de het hele getuigenis van de Bijbel. Dat wil dus bijvoorbeeld zeggen dat wij als volgelingen van Christus steunen op het feit dat God liefde is (1 Joh. 4:8), maar tegelijkertijd ook met dezelfde overtuiging belijden dat God een verteerend vuur is (Deut. 4:24). Verder vertelt koning David ons dat de Wet van de Heer volmaakt is (Ps. 19:8). Iets dat compleet is, heeft geen extra onderdelen nodig. Vanaf het moment dat er iets toegevoegd of weggelaten moet worden, wordt daarmee zijn onvolmaaktheid aangetoond. Hier horen ook de waarschuwingen van de Bijbel bij die het verbieden om de tekst ergens te wijzigen, alsof dat nodig zou zijn (Deut. 4:2, Op. 22:19).

niet onze eerste reflex als we een Ikea-kast in elkaar steken, om eerst in de Bijbel te kijken hoe dat ook alweer moet? Er zijn toch zoveel dingen waarbij we ons baseren op andere dingen dan de Bijbel? Hoe kunnen we dan zeggen dat de Bijbel alleen genoeg is?

Wat we bedoelen is niet de exclusiviteit van de Bijbel op zichzelf, alsof er geen andere bronnen in ons leven van pas komen. Wat we bedoelen is de exclusiviteit van de Bijbel als hoogste gezag voor het leven en het geloof. De Bijbel is het laatste referentiepunt, de ultieme beslisser over de dingen. En als zòdanig is de Bijbel genoeg voor de christen. Als we dan teruggaan naar onze Ikea-kast vertelt de Bijbel ons bijvoorbeeld allereerst om: "In alles wat we doen, dat te doen voor de eer van God" (1Kor. 10:31). Met dat in het achterhoofd kunnen we het Ikea-boekje vastnemen als ondergeschikte bron, specifiek om die kast in elkaar te steken. De Bijbel vertelt ons niet alle dingen die nodig zijn voor het praktische, alledaagse leven, maar wel alle dingen die fundamenteel zijn voor het leven, en in dat opzicht is hij genoeg.

Het blijft altijd een uitdaging om de Bijbel werkelijk als ultieme maatstaf te blijven handhaven. Ook in Jezus' tijd hadden mensen daar moeite mee. Zo zette men bijvoorbeeld menselijke tradities boven het woord van God, iets wat veroordeeld wordt door Christus (Math. 15:1-6). En dat kan vandaag nog steeds gebeuren als bijvoorbeeld in protestantse kerken de geloofsbelijdenis, hoe belangrijk ook, de plaats van de Bijbel gaat innemen. Of als mensen graag wonderen willen meemaken of een persoonlijke profetie willen ontvangen, omdat de Bijbel-alleen nogal wat fauwtjes lijkt in vergelijking met zulke indrukwekkende ervaringen. Maar opnieuw spreekt de Heer dit tegen, door te zeggen dat: "Mozes en de profeten meer dan genoeg zijn voor het leven van een christen" (Luc. 16:30-31). Vinden wij dat de Bijbel alleen genoeg is? Moge de Heer ons helpen om te blijven vertrouwen op Zijn woord en op Zijn woord alleen.

Wil dat dan zeggen dat we in
onze boekenkast maar **“De wet van uw mond is mij**
één boek moeten/mogen hebben? Mooi in het mid- **ster dan duizend**
den, lekker veel plaats voor **stukken goud en zilver.” (Ps.**
ere dingen. Het is toch **19:73)**